

۱۰۱: نفت و پیامدهای آن
مدرنیسم، سیاست
جامعه و محیط زیست

101: Oil &
Its Aftermath
Modernism,
Politics,
Society and
Environment

نگارخانه اثر Assar
Art
Gallery

تهران - کریم خان زند
خیابان ایرانشهر
کوی برفروشان - شماره ۱۶
کد پستی ۱۵۸۲۶
تلفن: ۸۸۳۲۶۶۸۹
فکس: ۸۸۳۴۳۹۴۷
No. 16, Barforoushan Alley,
Iranshahr St.,
Karimkhan Zand,
15836 Tehran-Iran
Phone: (+98 21) 88 32 66 89
Fax: (+98 21) 88 34 39 47

www.assarartgallery.com

۱۰۱: نفت و پیامدهای آن مدرنیسم، سیاست جامعه و محیط زیست

101: Oil &
Its Aftermath
Modernism,
Politics,
Society and
Environment

Soheil Afshar

was born in Tehran, Iran in 1981 and graduated from Tehran Azad University with a BA in graphic design in 2006. He has participated in 3 national group exhibitions since 2002.

Erfan Abdi

was born in Tehran, Iran in 1983 and graduated from Tehran University, College of Fine Arts with a BA in graphic design in 2007. He has held over 10 national and international solo and group exhibitions since 2005.

Mahmoud Bakhshi-Moakhar

was born in Tehran, Iran in 1977 and graduated from Tehran University with a BA in sculpture in 2001. He has held 6 national solo exhibitions since 2000 and has participated in over 20 national and international group exhibitions since 2001.

Babak Kazemi

was born in Ahvaz, Iran in 1983 and graduated with a BA in graphic design from Shahid Mofateh University of Hamedan. He has held 3 national solo exhibitions and has participated in over 50 national group exhibitions since 1996.

Arash Hanaei

was born in Tehran, Iran in 1978 and graduated from Tehran Azad University with a BA in photography in 2002. He has held 3 national and international solo exhibitions and has participated in over 15 national and international group exhibitions since 2004.

Reza Azimian

was born in Hamedan, Iran in 1977. He is a self-taught painter and has held 2 national solo exhibitions since 1999 and has participated in 5 national group exhibitions since 2003.

Babak Roshaninejad

was born in Hamedan, Iran in 1977. He is a self-taught painter and has held 2 national solo exhibitions since 2000 and has participated in 6 national group exhibitions since 2001.

Mohammad Ghazali

was born in Tehran, Iran in 1979 and graduated from Tehran Azad University with a BA in photography in 2004. He has held 2 national solo exhibitions since 2007 and has participated in over 10 national and international group exhibitions since 2003.

Behrang Samadzadegan

was born in Tehran, Iran in 1979 and graduated from Tarbiat Modarres University with a MFA in painting in 2007. He has held 4 national solo exhibitions and has participated in over 35 national and international group exhibitions since 2002.

Farideh Lashai

was born in Rasht, Iran in 1944 and graduated from University of Frankfurt, Germany with a BA in German literature and from Academy of Decorative Arts, Vienna with a BA in glass design. She has held over 30 national and international solo exhibitions since 1967 and has participated in over 50 national and international group exhibitions since 1968.

۱۰۱: نفت و پیامدهای آن
مدرنیسم، سیاست
جامعه و محیط زیست

101: Oil & Its Aftermath
Modernism, Politics, Society and Environment

101: Oil and Its Aftermath

Politics, Modernism, Society, Environment

On May 26, 1908, seven years after William Knox D'Arcy negotiated a sixty-year oil concession with Mozaffar ed-Din Shah, prospector George Reynolds struck oil in the Iranian desert. The oil concession granted to D'Arcy seven years earlier was to last for 60 years and provided him the exclusive right to explore, exploit and export petroleum in all areas of the country except in the five northern provinces bordering Russia. In 1909, the Anglo-Persian Oil Company was formed in London and renamed the Anglo-Iranian Oil Company in 1935.

After World War II, AIOC and the Iranian government initially resisted nationalist pressure to revise AIOC's concession terms still further in Iran's favour. But in March 1951, the pro-western Prime Minister Ali Razmara was assassinated and the Majlis (parliament) elected a nationalist, Mohammed Mossadeq, as prime minister. In April, the Majlis nationalized the oil industry by a unanimous vote and as a result the National Iranian Oil Company was formed, displacing the AIOC. The British government contested the nationalization at the International Court of Justice at The Hague, but its complaint was dismissed.

In early 1953, incoming U.S. President Dwight D. Eisenhower authorized the Central Intelligence Agency (CIA) to overthrow the Iranian government. The CIA conspiracy, involving the Shah and the Iranian military, became known by its codename, Operation Ajax. On 19 August, Mossadeq was forced from office and was replaced by pro-Western general Fazlollah Zahedi. The Shah, who had left the country briefly to await the outcome of the coup, returned to Iran, abolished the democratic Constitution and assumed autocratic powers.

After the coup, the NIOC became an international consortium, and AIOC resumed operations in Iran as a member. The consortium agreed to share profits on a 50-50 basis with Iran, "but not to open its books to Iranian auditors or to allow Iranians onto its board of directors." As a part of the Anglo-American coup d'état deal, the AIOC was not allowed to monopolize Iranian oil as it had done before and limited to a 40% share in a new international consortium. Of the rest, 40% went to the five major American companies and 20% went to Royal Dutch Shell and Compagnie Française des Pétroles, now known as Total S.A.

In 1954 the AIOC became the British Petroleum Company. BP continued to operate in Iran until the Islamic Revolution in 1979. The new regime of Ayatollah Khomeini confiscated all of BP's assets in Iran without compensation, finally closing BP's 70-year presence in Iran.

The Anglo-Persian Oil Company and the oil industry of the 30's, 40's 50's and 60's in Iran affected many aspects of life such as art, culture and society. The presence of foreign employees of the oil company required that services and programs be provided not only to them but to the local labor force in order to implement a lifestyle and work ethics suitable to the needs of the industry. Western entertainment acts brought to Iran to entertain thousands of foreign workers influenced local Iranian singers and musicians and gave rise to Iranian pop music. The Iranian film industry was also influenced by American cinema and as a result, remakes of many Hollywood films were created in Iran. Art photography in the 40s and 50s was financed by the oil industry and paved the way for many Iranian art photographers and photojournalists. The architecture of the houses in company towns built to support the oil industry was in the urban American style and affected the lifestyle of the locals from the number of children they could bear limited by the size of their living space to the role of the woman in society due to limited space normally used to create handicrafts sold locally. Many public facilities such as movie theatres and concert halls were also built to provide entertainment arenas.

This exhibition showcases the works by ten artists of various media and examines the effects of oil on the politics, modernism, society, urban development, art economics and the environment of Iran and the Persian Gulf region. In her work, Farideh Lashai straying from her usual abstract expressionistic landscapes, delves into portraiture and pays tribute to one of the most historically important personalities of modern Iran, Mohammad Mossadeq responsible for nationalizing the oil in 1953. A poem in her native Gilaki recited by people of this region for generations, is scribbled loosely on the background tying the fate of this great figure to all those before him who have fought to rid Iran of its invaders and usurpers.

Soheil Afshar and Mohammad Ghazali's piece, *No Comment* is a kinetic sculpture of a stark, white mdf rectangle on two supports. Encased within it and beneath a glass top is a roll of carbon paper which is scrolled back and forth between two handles. On the glass are three lenses which magnify the carbon paper as it is passed beneath and reveal various bits of writing and imprints of information. Carbon paper is an inexpensive reprographic device used to make a single copy concurrently with the original, as in credit card transaction receipts, legal documents, manuscripts, letters, and other simple forms. It consists of an oil byproduct – hydrocarbon – which has been used to coat one side of the paper. Ghazali and Afshar reveal the extensive existence of oil byproducts in our daily lives and hint at the sensitivity of unguarded exchanges of information.

Mahmoud Bakhshi-Moakhar's *Mother of Nation*, also a kinetic sculpture, is a pyramid form with a tin pipe rising out of the base and leading to a meat-grinder capped with a pacifier. The grinder handle is turned by the viewer releasing a thick stream of oil which gushes up and out through the pacifier over a stepped front. The oil slowly flows down the steps and only reaches halfway, simulating the unbalanced division of petrodollars in some oil rich lands.

Babak Roshaninezhad, presents the most common of the middle class pastimes, the crossword puzzle. Created by an Englishman in the UK in 1913, the crossword quickly began to appear in newspapers across the country. It soon was exported to other countries and had reached Iran in time for the creation of its middle class by the boom of its oil economy. On his large canvas, Roshaninejad plays the role of the cruciverbalist and creates a puzzle in which one of the clues has led to the three-letter entry naft, the Iranian word for oil. Viewers are left to guess at what that clue might be.

Behrang Samadzadegan's video, *Open Seas* divides the monitor into three different sections. On the left is clear water, in the middle swimming fish and to the right, toy soldiers sink to the bottom of the sea. As the video progresses, a dark fluid pours in and mixes with the water until the entire screen is black and the sea has filled with soldiers. Samadzadegan's open sea is an area full of oilfields, foreign soldiers and environmental pollution. It is according to the artist "an open gate through which precious resources are carried away and war, death and division flow in to among its citizens in exchange for its precious gifts."

Arash Hanaei's digital photographs *How to Engage in Dialogue* recreate the infamous Abu Ghraib Prison using Action Man figures. The pictures are encased in light boxes. The dimensions of the work – outside measuring 50 x 50 cm and the image, 10 x 15 cm – draw the viewer up close and place him or her in the shoes of the perpetrator of the crime. The original photographs of the crime demonstrated the brutality and abuse practiced against Iraqi prisoners. In these images, Hanaei proves that not only does the use of dolls not deter from the utter horror of the crime but demonstrates how the region as a whole has become a plaything of superpowers hungry to feed their insatiable appetite on its natural resources. Operation Iraqi Freedom lasted over six years.

Erfan Abdi, recreates the scene of an explosion in his video installation *Accurate Information on the Exact Number of Killed in this Accident is not yet at Hand*. Upon entering the gallery, viewers find themselves inside a room where oil barrels are stacked from floor to ceiling. The overpowering smell of oil is in the air. In a corner is a television and on the screen viewers see a video of a space similar to the one they are in but which has been destroyed as a result of an explosion caused by the presence of oil in an enclosed space where an electric malfunction in the TV cables led to a spark. The sound of sparks is now being heard in the room the viewers are standing in. Abdi attempts to create a satirical situation in which viewers' understanding of what they perceive and their perception of their present location, the gallery, as a safe space is challenged. This installation brings news of a potential catastrophe and simultaneously by presenting itself as a part of a larger exhibition, transforms the fear of the explosion into a smirk of assurance on viewers' lips.

Babak Kazemi's black and white photomontages, *H₂S*, deal with the issue of the environment and the history of labor safety in the oil industry. Taken in Iran's oil-rich Khuzestan region, these works depict burned palm trees, gas rigs, dead butterflies and fish. Butterflies are attracted to the flame of the gas rigs and die in its heat and in the inhalation of the toxic levels of H₂S, which occurs, among other things, in natural gas. By far the largest industrial route to H₂S occurs in petroleum refineries. Not only are the fauna of the region affected by this gas, but workers are also exposed to its toxicity and must carry personal safety gas detectors set to alarm and go off at levels of danger.

During the past few years, the price of oil rose drastically and influenced and affected many aspects of the economy of the region. Reza Azimian's untitled series document this fact. The joint where two oil pipes meet and a scene from an ongoing auction at Christie's painted in oil on canvas in the artists skilled hand document the rise in income of the region from petrodollars and an art market which flourished and attracted the attention of major auction houses to the Persian Gulf.

Since the discovery of oil in the Middle East, sovereign states of the Persian Gulf region have been exposed to acts of aggression initiated by Western powers. Though initiated under pretenses of promoting peace, freedom and democracy in the region, the true aims of these aggressors have been to gain control of the region's natural oil and gas supplies and to maintain, even after the conflicts, military bases to protect their interests. In June of this year, American President, Barack Obama acknowledged the US involvement in the 1953 coup of Iran. The repercussions of this involvement alone, fueled by the US and British desire to have access to Iran's rich oil and gas reserves, are to this day being felt in Iran in both its internal and international affairs. The aim of this exhibition is to examine how the artists of this country view and interpret these effects from within.

۱۰۱: نفت و پیامدهای آن

سیاست، مدرنیسم، جامعه، محیط زیست

در ۲۶ مه ۱۹۰۸، هفت سال پس از مذاکره ویلیام ناکس دارسی با مظفرالدین شاه و دریافت امتیاز ۶۰ ساله بهره برداری و استخراج نفت، جورج رینولدز، کاوشگر نفت، در صحرای ایران به چاه نفت دست یافت. امتیازی که هفت سال پیش از آن به داری داده شده بود، اعتباری ۶۰ ساله داشت که بر آن اساس حق انحصاری اکتشاف، استخراج و صدور نفت در سراسر کشور، بجز در ۵ استان شمالی هم مرز با روسیه، به او داده می‌شد. در سال ۱۹۰۹، شرکت نفت انگلو–پرشین^۳ در لندن دایر شد و در سال ۱۹۲۵ به شرکت نفت انگلو– ایرانی^۴ [AIOC] تغییر نام داد.

پس از جنگ جهانی دوم، شرکت نفت انگلو– ایرانی و دولت ایران ابتدا در برابر فشار ملی گرایان برای تجدید نظر در مفاد امتیاز AIOC که به منظور نفع رسانی بیشتر به ایران صورت گرفته بود مقاومت کردند. اما در مارس ۱۹۵۱، نخست وزیروقت، حاج علی رزم آرا که از طرفداران غرب بود به قتل رسید. مجلس ایران محمد مصدق ملی گرا را به نخست وزیری برگزید. در ماه آوریل، مجلس به اتفاق آراء صنعت نفت را ملی اعلام کرد. بدین ترتیب شرکت نفت ملی ایران دایر و جایگزین AIOC شد. دولت بریتانیا علیه ملی شدن صنعت نفت ایران به دیوان بین المللی دادگستری در لاهه شکایت برد، اما شکایت آن کشور وارد دانسته نشد.

در اوایل سال ۱۹۵۳، رییس جمهورجدید ایالات متحده، دوايت دی. آیزنهاور^۵ به سازمان اطلاعات مرکزی آمریکا "سیا" اختیار داد تا دولت ایران را براندازد. توطئه سیا با هم دستی شاه و ارتش ایران به نام رمزی آن، "عملیات آژاکس"، شهرت یافت. در ۲۸ مرداد ۱۳۳۲، مصدق با زور از مسند وزارت پرکنار و سپهبد فضل – الله زاهدی که از حامیان غرب بود جانسپین او شد. شاه که برای مدت کوتاهی در انتظار نتیجه کودتا کشوررا ترک کرده بود به ایران بازگشت. او قانون اساسی دموکراتیک را ملغا و به قدرت های خود رای روی آورد.

پس از کودتا، شرکت نفت ملی ایران [AIOC] به کنسرسیومی بین المللی تبدیل شد و AIOC به عنوان عضوی از این کنسرسیوم فعالیت‌های خود را از سر گرفت. این کنسرسیوم پذیرفت که سود بدست آمده را به نسبت ۵۰–۵۰ با ایران شریک شود اما دفاتر حسابرسی را به حسابرسان ایرانی نشان ندهد و ایرانیان را در هیئت مدیره نپذیرد. AIOC، به عنوان یکی از عوامل زد و بند کودتای انگلیسی–آمریکایی، اجازه نداشت نفت ایران را همچون گذشته به انحصار خود درآورد و در کنسرسیوم بین المللی جدید، به دریافت سهمی ۴۰درصدی محدود شد. ۴۰ درصد از سهم باقی مانده میان پنج شرکت بزرگ آمریکایی تقسیم می‌شد و ۲۰درصد دیگر به شرکت رویال داچ شل^۶ و شرکت نفت فرانسه^۷ که امروزه توتال اس. ای.^۸ نام دارد تعلق می‌گرفت. AIOC در سال ۱۹۵۴ به شرکت بریتیش پترولیوم تغییر نام یافت. این شرکت تا انقلاب اسلامی که درسال ۱۹۷۹ به وقوع پیوست به فعالیت خود در ایران ادامه داد. حکومت جدید آیت الله خمینی تمامی سرمایه شرکت بریتیش پترولیوم^۹ را در ایران بدون درنظر گرفتن غرامت توقیف کرد و بدین ترتیب به حضور ۷۰ ساله آن در ایران خاتمه داد.

شرکت نفت انگلو– پرشین و صنعت نفت در دهه های ۳۰، ۴۰، ۵۰ و ۶۰ در ایران، جنبه‌های دیگر زندگی را نیز همچون هنر، فرهنگ و جامعه تحت تاثیر قرار داد. این امر به دلیل حضور کارکنان خارجی شرکت‌های نفتی و برنامه‌ها و خدماتی صورت گرفت که نه تنها برای آنان، بلکه برای نیروی کار محلی نیز ترتیب داده می‌شد تا شیوه زندگی و اصول کاری متناسب با نیازهای شرکت نفت محقق شود. اجرای برنامه‌های غربی برای سرگرم کردن هزاران کارگر خارجی در ایران بر خوانندگان و موسیقیدانان محلی ایرانی تاثیر گذاشت و موجب شکل‌گیری موسیقی مردمی (پاپ) ایرانی شد. صنعت فیلم سازی ایران نیز تحت تاثیر سینمای آمریکا قرار گرفت و نتیجه آن باز سازی بسیاری از فیلم های هالیوود در ایران بود. بودجه عکاسی هنری که در دهه های ۴۰ و ۵۰ توسط صنعت نفت تأمین می‌شد راه را برای عکاسان هنری و خبری زیادی در ایران هموار ساخت. معماری خانه‌های مسکونی در "شرکت شهرها"^{۱۰} که به منظور حمایت از صنعت نفت و به سبک شهری آمریکایی ساخته شده بود بر شیوه زندگی اهالی آن منطقه تاثیر گذاشت. این تاثیراز تعداد فرزندانی که هر خانواده می‌توانست نسبت به فضای زندگی خود داشته باشد تا نقش زن در جامعه را در بر می‌گرفت – نقشی که بر اساس فضایی محدود و مورد استفاده برای تولید صنایع دستی فروخته شده در محل تعریف می‌شد. علاوه بر آن به منظور ایجاد امکان تفریحی، تسهیلات عمومی بسیاری از جمله سینما و سالن‌های کنسرت ساخته شد.

نمایشگاه در پیش رو با به نمایش درآوردن آثار ده هنرمند در زمینه‌های مختلف هنری، به تاثیر نفت بر سیاست، مدرنیسم، جامعه، توسعه شهری، اقتصاد هنر و محیط زیست ایران و منطقه خلیج فارس می‌پردازد.

فریده لاشایی، درآثر به نمایش درآمده، از مناظر انتزاعی اکسپرسیونیستی معمول خود فاصله می‌گیرد و در دنیای چهره‌نگاری غور کرده و به یکی از مهم‌ترین شخصیت‌های تاریخ مدرن ایران، محمد مصدق، می‌پردازد – شخصیتی که در سال ۱۳۳۲ صنعت نفت ایران را ملی اعلام کرد. شعری به زبان گیلک، زبان مادری لاشایی، که نسل اندر نسل در دهان مردم گیلان گشته است، به شکلی آزاد و راحت در پس زمینه نوشته شده و بدین ترتیب سرنوشت این چهره برجسته به سرنوشت تمامی کسانی که پیش از او برای آزاد سازی ایران از چنگ مهاجمین و اشغال کنندگانش جنگیده بودند گره زده می‌شود.

آثر سهیل افشار و محمد غزالی، بدون شرح، مجسمه متحرک مستطیل شکل سفید سختی از جنس ام دی اف است که بر دو پایه سوار شده است. یک لوله کاغذ کاربن درون این حجم مستطیل شکل که سطح رویی آن از جنس شیشه است قرار گرفته که بین دو دسته در حرکت است و به عقب با جلو می‌رود. سه عدسی روی شیشه قرار گرفته‌اند که کاغذ کاربن را مادامیکه زیر شیشه حرکت می‌کند درشت نمایی کرده و تکه‌های مختلف نوشته‌ها و آثار اطلاعاتی را در معرض دید قرار می‌دهند. کاغذ کاربن ابزار رپروگرافی ارزان قیمتی است که برای ایجاد کپی تک نسخه‌ای همزمان با استفاده از اصل مدرک مورد استفاده قرار می‌گیرد؛ مانند رسیده‌های اجرای عملکرد کارت‌های اعتباری، اسناد قانونی، نسخه‌های دست نویس، نامه‌ها و اشکال ساده دیگر. این محصول به منظور پوشاندن یک طرف کاغذ از تیدروکربن که از فرآورده‌های جانبی نفت است بوجود آمده است. غزالی و افشار وجود گسترده مشتقات نفت را در زندگی روزمره مان به تصویر کشیده و به کنایه، به موضوع حساس بودن تبادل بی حساب اطلاعات می‌پردازند. مام وطن، ساخته محمود بخشی موخر نیز مجسمه متحرکی به شکل هرم است که لوله‌ای حلبی از کف آن بیرون آمده و به چرخ گوشتی که سر آن سر پستونکی قرار دارد منتهی می‌شود. با چرخاندن دسته چرخ گوشت، جریان غلیظ نفت از لوله فوران کرده، از سرپستونک بیرون آمده و از پلکان جلوی مجسمه به آرامی پایین می‌ریزد اما تنها تا نیمی از راه پایین می‌آید و بدین ترتیب، تقسیم غیر متوازن دلارهای نفتی را در برخی از سرزمینهایی که از ثروت نفتی بهره مندند شبیه سازی می‌کند.

بابک روشنی نژاد رایج ترین سرگرمی اوقات فراقت طبقه متوسط، جدول کلمات متقاطع، را به تصویر می‌کشد. این سرگرمی که در سال ۱۹۱۳ توسط مردی انگلیسی ابداع شد، به سرعت جای خود را در روزنامه های سراسر انگلستان باز کرد و به فاصله کمی به کشورهای دیگر نیز صادر شد و در زمان رونق ناشی از اقتصاد نفت، عامل بوجود آورنده طبقه متوسط، به ایران رسید. روشنی نژاد بر بوم بزرگ خود در نقش طراح جدول ظاهر شده و

جدولی را طراحی می‌کند که کلمه سه حرفی نفت پاسخ یکی از توضیحات است. حدس پرششی که به این پاسخ انجامیده بر دوش مخاطب است. در ویدئو بهرنگ صمدزادگان، دریاهای آزاد، مانیتور به سه بخش تقسیم می‌شود. سمت چپ، آب روشن و پاک است، در بخش میانی، شاهد تصویرماهی در حال شنا هستیم، و سمت راست، سربازهای اسباب بازی که به نوبت به قعردریا فرو می روند به نمایش در آمده‌اند. به مرور، مایعی سیاه رنگ وارد آب شده، با آن در هم می‌آمیزد و تا جایی پیش می‌رود که صفحه مانیتور بطور کامل سیاه شده و دریا مملو از سربازان کوچک می‌شود. دریای آزاد صمدزادگان حوزه‌ای مملو از میدان‌های نفتی، سربازان خارجی و الودگی محیط زیست است. بنا به گفته او " دریای آزاد چون دروازه‌ای باز است که از آن منابع گرانبها خارج، و به ازای هدایایی این چنین گرانبها جنگ، مرگ و جدایی شهروندان به ارمغان آورده می‌شود.

آرش حنایی با بکارگیری عروسک های آکشن درعکس‌های دیجیتال خود زندان ننکین ابوغریب را بازسازی می‌کند. ابعاد این عکس‌ها که در جعبه‌های نور ۵۰x۵۰ سانتی‌متری قرار دارند ۲۱۰x ۱۵ سانتی‌متر است. اندازه عکس‌ها موجب می‌شود مخاطب به عکس نزدیک شده و خود را بجای عکاس، و در این مورد خاص، بجای عامل ارتکاب جرم قرار دهد. عکس‌های واقعی از صحنه‌های جنایت، سبعت و سوءاستفاده‌ای را که علیه زندانیان عراقی صورت گرفته است به تصویر می‌کشاند. حنایی با عکس‌های خود نه تنها ثابت می‌کند که استفاده از عروسک مانع از انتقال هولناکی محض جنایت نمی‌شود، بلکه این واقعبت را نیز می‌نمایاند که چگونه این منطقه به بازیچه دست ابرقدرت‌هایی شده است که تشنه سیراب کردن عطش سیری ناپذیرشان نسبت به منابع طبیعی این منطقه‌اند. عملیات آزادی عراق شش سال بطول انجامید.

عرفان عبدی در چیدمان ویدئویی خود با نام هنوز اطلاعات دقیقی از تعداد دقیق کشته شدگان در دسترس نیست صحنه انفجاری را بازنمایی می‌کند. با ورود به گالری، مخاطبان خود را درون اتاقی که درآن بشکه‌های نفت از زمین تا سقف چیده شده است می‌یابند. در اتاق بوی شدید نفت پیچیده است. بر صفحه تلویزیونی که در گوشه‌ای قرار دارد، فیلمی از فضایی شبیه همان اتاق پخش می‌شود که به علت جرقه‌ای که در اثر اتصال کابل تلویزیون در فضای بسته مملو از نفت بوجود آمده منفجر شده است. در این میان، در اتاقی که مخاطبان درآن قرار دارند صدای جرقه شنیده می‌شود. عبدی تلاش می‌کند تا شرایطی هجومیز بوجود آورد که در آن درک مخاطبان از مشاهداتشان و ادراک آن‌ها از مکانی که درآن قرار گرفته‌اند به چالش کشیده شود. این چیدمان که خبر از بروز فاجعه‌ای احتمالی می‌دهد، به عنوان بخشی از نمایشگاهی بزرگ‌تر، ترس از انفجار را به لبخندی از سر خاطر جمعی بر لبان مخاطب تبدیل می‌کند.

فوتومونتازهای سیاه و سفید بابک کاظمی به نام H₂S، به موضوع محیط زیست و تاریخچه ایمنی کاربرد صنعت نفت می‌پردازد. این عکس‌ها که در منطقه نفت خیز خوزستان گرفته شده‌اند، نخل‌های سوخته، دکل‌های حفاری گاز، پروانه‌ها و ماهی‌های مرده را به تصویر می‌کشند. پروانه‌ها جذب شعله‌های دکل‌های حفاری شده و در اثر حرارت آن و استنشاق سم زیاد ناشی از H₂S که از جمله در گاز طبیعی یوفور وجود دارد جان خود را از دست می‌دهند. بدون شک بیشترین میزان تولید H₂S در صنعت، مربوط به پالایشگاههای نفت است. نه تنها جانواران این مناطق، که کارکنان صنعت نفت نیز در معرض مسمومیت زایی این گاز قرار دارند و همواره باید مجهز به دستگاههای موج یاب باشند تا در موارد خطر از وجود بیش از اندازه گاز آگاه شوند.

در چند سال گذشته، قیمت نفت بطور چشمگیری افزایش یافت و وجوه بسیاری ازاقتصاد منطقه را تحت تاثیر قرار داد. مجموعه بدون عنوان رضا عظیمیان نمایانگر این واقعیت است. محل تلاقی دو لوله نفت و صحنه‌ای از حراج در جریان کریستی که با مهارت نقاشانه با رنگ روغن بر بوم نقاشی شده است موضوع افزایش درآمد نفتی منطقه، و در نتیجه آن، شکوفایی بازار هنری، و متعاقبا گرایش شرکت‌های مهم حراجی به منطقه خلیج فارس را به تصویر می‌کشد.

از زمان اکتشاف نفت در خاور میانه، کشورهای خود مختار منطقه خلیج فارس در معرض رفتارهای متجاوزانه قدرت‌های غربی قرار گرفته‌اند. هرچند این اعمال به ظاهر به منظور ترویج آزادی و دموکراسی در منطقه صورت گرفته است اما اهداف واقعی این متجاوزان در اختیار گرفتن منابع طبیعی نفت و گاز منطقه و برقرار نگاه داشتن پایگاه‌های نظامی خود پس از کشمکش‌ها برای حفظ منافعشان بوده است. در ماه ژوئن سال جاری، رییس جمهور ایالات متحده، باراک اوباما، به دخالت آمریکا در کودتای سال ۱۹۵۳ اذعان کرد. تبعات این دخالت، که میل شدید ایالات متحده و انگلستان به دستیابی به منابع غنی نفت و گاز ایران به آن دامن می‌زد، تا به امروز همچنان در مناسبات داخلی و خارجی ایران حس می‌شود. هدف از برگزاری این نمایشگاه بررسی دیدگاه هنرمندان و ترجمان هنری آنان از چنین تأثیراتی از درون کشور است.

- William Knox D'Arcy
- George Reynolds
- Anglo-Persian Oil Company
- Anglo-Iranian Oil Company
- President Dwight D. Eisenhower
- Royal Dutch Shell
- Compagnie Française des Pétroles
- Total S.A.
- British Petroleum Company

۱۰. شهرک‌های مسکونی متعلق به کارکنان یک شرکت، مانند شرکت نفت

Arash Hanaei

1. *How to Engage in Dialogue*

digital photography, light box, edition AP
50 x 50 cm external dimensions, 10 x 15 cm image dimensions, 2003

2. *How to Engage in Dialogue*

digital photography, light box, edition AP
50 x 50 cm external dimensions, 10 x 15 cm image dimensions, 2003

1

2

3. *How to Engage in Dialogue*

digital photography, light box, edition AP
50 x 50 cm external dimensions, 10 x 15 cm image dimensions, 2003

4. *How to Engage in Dialogue*

digital photography, light box, edition AP
50 x 50 cm external dimensions, 10 x 15 cm image dimensions, 2003

3

4

Mahmoud Bakhshi-Moakhar

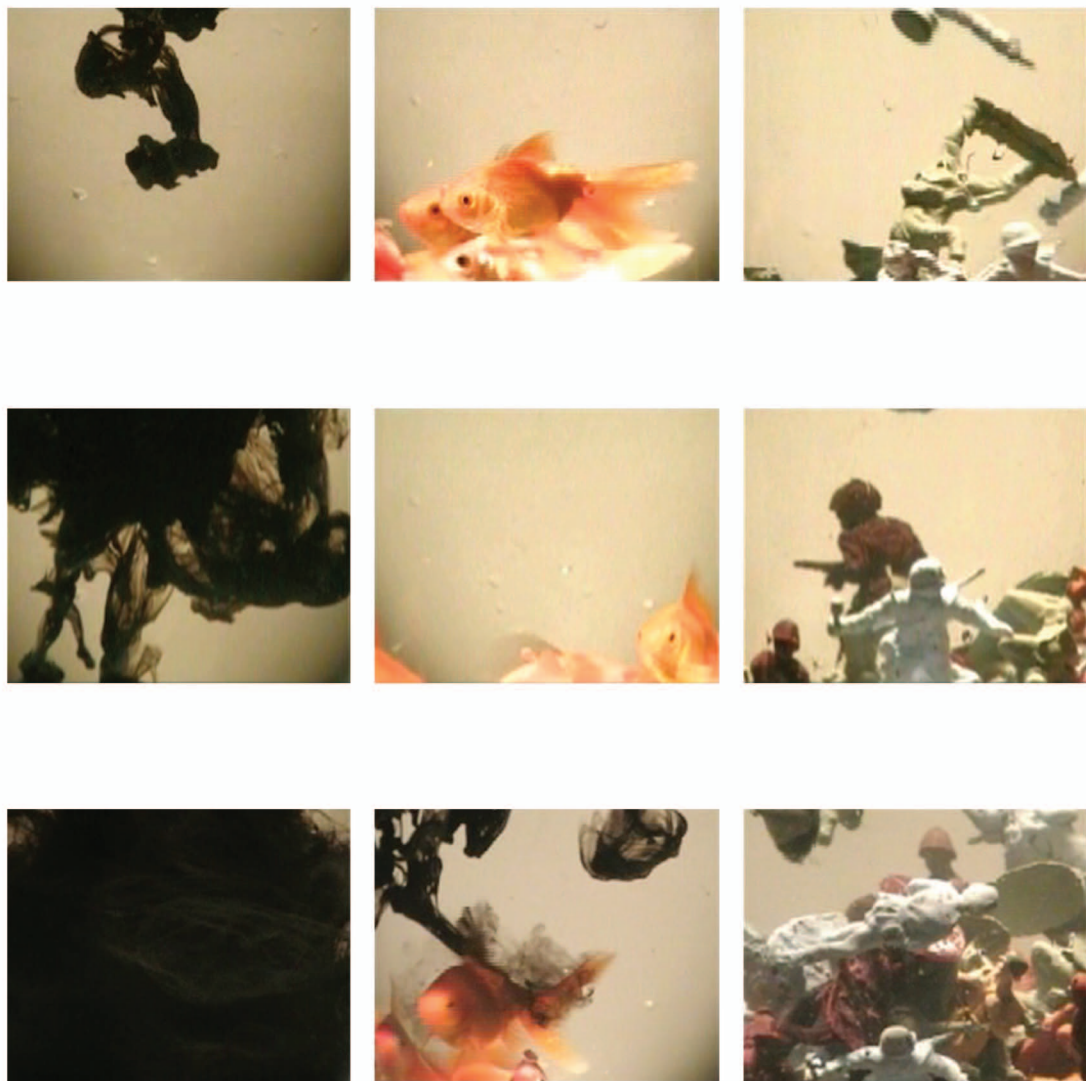
Mother of Nation, from *The Industrial Revolution Series*

tinplate, iron, pacifier, cast-iron meat grinder & oil
100 x 135 x 156 cm, ed. 1/3, 2009

Behrang Samadzadegan

Open Seas
video, 6'14", 2006

Babak Roshaninejad

Untitled
oil on canvas, 150 x 150 cm, 2009

Babak Kazemi

1. *H₂S*
digital photography, edition 1/3, 50 x 70 cm, 2007
2. *H₂S*
digital photography, edition 1/3, 50 x 70 cm, 2007
3. *H₂S*
digital photography, edition 2/3, 50 x 70 cm, 2007

Erfan Abdi

Accurate Information on the Exact Number of Killed in this Accident is not yet at Hand
video installation
video, 2'00", 2009

Mohammad Ghazali & Soheil Afshar

No Comment
mdf, glass, lens, aluminum hardware, carbon paper
90 x 30 x 200 cm, 2009

Reza Azimian

Untitled
oil on canvas, 150 x 150 cm, 2009
Untitled
oil on canvas, 100 x 100 cm, 2009

Soheil Afshar
Mahmoud Bakhshi-Moakhar
Arash Hanaei
Babak Roshaninejad
Behrang Samadzadegan
Erfan Abdi
Babak Kazemi
Reza Azimian
Mohammad Ghazali
Farideh Lashai

Farideh Lashai

Mossadeq
oil & pencil on canvas, 150 x 100 cm, 2008

All rights reserved
No part of this publication may be copied or transmitted in any form or by
any means without the prior written permission of Assar Art Gallery.
Printed in August 2009
Art Director & Graphic Designer: Iman Safaei
Text: Simin Dehghani
Farsi Translation: Maryam Majd
Catalogue Supervisor: Orkideh Daroodi